

Malgrat la bona relació entre Bauzà i Vidal, l'actual president del PP, Miquel Vidal, té l'encàrrec de Madrid de no servir l'ex-president sinó a tot el partit.

Guerra oberta

Les dues faccions del PP balear, una de Bauzà i Rodríguez, i l'altra dels crítics, es disputen la confecció de les candidatures al Congrés i Senat i, al capdavall, el futur control del partit.

Reportatge de Miquel Payeras

El PP està immers en una intensa batalla per la futura confecció de les candidatures al Congrés i el Senat que, en realitat, no és més que el primer xoc entre els crítics per una banda i, per l'altra, el grup liderat per José Ramón Bauzà, que vol seguir influent, i José María Rodríguez, el cap de la poderosa agrupació de Palma.

LA BATALLA PER LA CANDIDATURA AL CONGRÉS I SENAT NO ÉS MÉS QUE EL PRIMER XOC DE LA GUERRA PEL CONTROL DEL PARTIT

→ La guerra interna

Des de l'endemà mateix del desastre electoral, els crítics s'activaren amb l'objectiu de carregar-se Bauzà. Però, com que el president anuncià que no es presentaria al congrés extraordinari que va dir que convocaria de manera immediata perquè se celebrés al setembre, els ànims es calmaren. Fins que tothom s'adonà que havia mentit. No podia convocar cap assemblea perquè no tenia el plàcet de Madrid per fer-ho. En constatar que, en efecte, no hi hauria conclave extraordinari, la tensió revifà i els crítics exigiren la dimissió de Bauzà. Va resistir fins que hi va intervenir la direcció estatal: l'obligà a renunciar a la presidència a canvi d'assegurar-li que ningú li posaria entrebancs per ser elegit senador en representació del Parlament balear, un còmode càrrec molt ben remunerat. El 17 de juliol feia efectiu el cessament. Lluny de retirar-se dels avatars interns, però, des d'aleshores continua intentant influir en la confecció de la candidatura a les eleccions generals, tant a través dels escassos homes de confiança que li queden com, sobretot, mitjançant la poderosa agrupació de Palma, presidida per José María Rodríguez.

La direcció estatal ha imposat un president de circumstàncies. El secretari general, Miquel Vidal, de la confiança de Bauzà, ha passat a ser el màxim càrrec orgànic. Malgrat la sintonia mostrada durant els últims anys entre tots dos, ara el nou president intenta posar pau entre els diversos grups i conduir el partit cap als comicis generals amb la màxima concòrdia interna possible. Aquest és l'encàrrec que li han fet a Madrid: "Li han dit que la seva feina ja no és servir Bauzà", diu una font del partit, "sinó dur el partit tranquil a les eleccions". La missió no és gens fàcil. Dos grups s'estan disputant la capacitat d'imposar els candidats a les urnes de finals d'any i, especialment, el cap de llista al congrés. A una banda es troba el mateix Bauzà aliat amb José María Rodríguez, el cap

José María Rodríguez controla l'agrupació més poderosa del PP, la de Palma, des de la qual fa costat a Bauzà contra els crítics.

del PP de Palma. A l'altre costat, els anomenats crítics que, des de just després de la derrota electoral, intenten organitzar un corrent intern amb prou força per presentar batalla a la poderosa agrupació de la capital i, primer, apropiarse de la capacitat de decidir la candidatura a les generals i, més tard, obtenir la victòria en el futur congrés, que serà l'any que ve, segurament durant el primer semestre.

L'aliança entre Bauzà i Rodríguez és sorprenent perquè són vells enemics. L'ex-president li demanà ajut per ser, primer, cap del partit (2010) i, després (2011), per assolir la prefectura del Govern. Així ho va fer el de Palma. Però quan Bauzà es veié poderós, després de prendre possessió de la presidència del Govern, marginà el seu antic aliat. Aquest aconseguí ser nomenat delegat del Govern, després de la victòria de Mariano Rajoy. Conscient del perill potencial que el de Palma significava, Bauzà decidí liquidar-lo políticament. El moment se li presentà quan fou imputat, el juliol de 2012, en una investigació judicial -una ramificació del *cas Gürtel*- per la qual dimití del càrrec institucional. Aleshores el president pensà de buscar un candidat alternatiu per presentar-lo a cap de la junta local del PP de Palma. Però Rodríguez es revinclà furiós, presentà batalla i l'1 de desembre de 2012, dues setmanes després de declarar davant del jutge, era reelegit president de l'agrupació de la capital. Bauzà havia perdut el torçbraç.

Tot canvià la tardor de 2014

Aleshores, Rodríguez, enemistat des de principi de legislatura amb el batlle de Palma, Mateu Isern, veient Bauzà cada cop més dèbil, li oferí el seu suport. A canvi que l'ajudés a defenestrar l'alcalde de la capital. Així ho acordaren i l'octubre d'aquell any tots dos obligaren Isern a renunciar a ser candidat a la reelecció. Aquest es convertí tot d'una en part de l'incipient moviment crític contra Bauzà i Rodríguez. Un pic passat el desastre electoral de maig,

l'objectiu del cap del PP de Palma ha estat evitar com fos que Isern es converteixi en el número 1 de la llista al Congrés. A tal fi es mogué per assolir l'acta de senador per a Bauzà i que el president, a canvi, li continuï fent costat contra l'ex-batlle. No es coneix a qui volen posar al capdavant de la candidatura a les urnes de novembre, però el fet cert i segur és que no hi volen veure de cap de les maneres Isern.

Per un altre costat, els crítics s'estan organitzant per assolir l'objectiu contrari. Des de l'endemà de les eleccions de maig alguns batlles iniciaren els contactes per canalitzar contra Bauzà i Rodríguez el profund descontentament intern que hi havia en el PP per la derrota. Al cap d'una setmana escenificaren la rebel·lió, amb una foto d'una vintena d'alcaldes conservadors que, en la seva majoria, cedirien el càrrec el següent 13 de juny a substituïts d'esquerra, entre els quals figurava Isern. Aquest grup s'alià posteriorment amb els que fan costat a l'ex-conseller d'Agricultura, Biel Company, també molt crític amb Bauzà. Tots junts volen crear una força interna per imposar-se en el si del PP. De moment ja han presentant la seva primera gran batalla en l'elecció del cap de llista al Congrés i de la resta de la candidatura a Corts. Volen que el número u sigui Isern per escenificar així la derrota de Bauzà i Rodríguez.

La lluita per la confecció de la candidatura no és més que la batalla prèvia a la gran guerra que les faccions protagonitzaran a partir de la pròxima tardor. Una vegada decidida la llista electoral, s'intensificaran les hostilitats amb l'objectiu de guanyar el control del partit en el congrés que se celebrarà possiblement en el primer semestre de 2016. El liderat futur està en joc. Qui guanyi la primera batalla, la de la candidatura a les generals d'enguany, tindrà molta força amb vista a la guerra en el congrés. Per això les dues parts s'afanyen tant a assolir la victòria ara. ●

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores